

Zbawcza wiara w centrum uwagi

2021-001-POL: „The Saving Faith in Focus” in Tracts;
Polish Edition; Version: 2022.11.19

Jezus zapewnia wieczne życie
wszystkim, którzy uwierzą w Niego,
w celu otrzymania tego życia.
Czy wierzysz w to?

Czy wystarczy uwierzyć w ewangelię?

Istnieje sporo zamieszania i dezorientacji odnośnie ewangelii. Słyszę o tym od wielu ludzi w kraju i za granicą. Ludzie ci nie wiedzą, w co mają wierzyć. Oni nie są pewni co Bóg wymaga w kwestii zbawienia. Czy trzeba odwrócić się od grzechu, czy raczej jest to powierzenie swego życia Bogu? Czy trzeba zaprosić Jezusa do swojego serca? Czy należy przestrzegać złą tą regułę? Wyznać grzechy? Zostać ochrzczonym?

Istnieje tylko jedna prawdziwa ewangelia [zbawcze przesłanie]. Kwestią kluczową jest uświadomienie sobie, co nią jest i uwierzenie w nią. Jednakże siłą rzeczy to nie jest łatwe do uczynienia, ponieważ wiele różnych ewangelii jest głoszonych i jest trudnym zadaniem ustalić, która jest tą właściwą.

Przeróżne rodzaje obecnie głoszonych ewangelii w większości jest tym, co ja nazywam ewangelią plus [ewangelia i jakiś dodatek]. W tych ewangeliach plus jest przedstawiane, że wiara w Chrystusa w celu otrzymania życia wiecznego jest konieczna, ale nie jest to wystarczające. Uczynki muszą towarzyszyć wierze – według tych ewangelii plus – ażeby dana osoba dostała się do nieba. Istnieją dwie wersje tych ewangelii plus.

• Zbawienie poprzez wiarę plus uczynki.

Niektórzy głoszą, że dana osoba musi uwie-

rzyć w Chrystusa oraz że dodatkowo do tego konieczne są także dobre uczynki, ażeby uzyskać zbawienie. Osoba, która nie posiada wystarczającej ilości dobrych uczynków, czy też winna jest jakiegoś głównego grzechu, nie dostanie się do nieba, nawet jeżeli wierzy w Chrystusa.¹

• Zbawienie poprzez wiarę która działa.

Inni mówią, że dana osoba musi posiadać wiarę, która działa. Oni twierdzą, że jest się zbawionym poprzez wiarę w Chrystusa plus nic innego, ale że prawdziwa wiara w Chrystusa prowadzi do oddania się Bogu, do posłuszeństwa, do odejścia od grzechu itd.²

Nie istnieje żadna realna różnica pomiędzy powiedzeniem, że aby być zbawionym trzeba się odwrócić od grzechów, powierzyć swe życie Chrystusowi, i uwierzyć w Niego, a powiedzeniem, że wiara w Chrystusa

- 1 Pewien ewangelista, który w tym momencie był duszpasterzem od 51 lat, opowiedział swoje świadectwo poprzez zacytowanie z listu, który napisał tuż po swym nawróceniu: „Już minęło ponad dziewięć dni od czasu, kiedy ostatnio zapaliłem sobie papierosa... Teraz uczestniczę we wszystkich działalnościach kościoła w których tylko się da... Ja narodziłem się na nowo. Możecie sobie pomyśleć, że mi to za parę dni przejdzie, i powrócę do normalności, ale ja już nigdy nie będę taki sam jak wcześniej. Ja nie byłem uprzednio nowo-narodzony. Ja wierzyłem, ale ja nie miałem miłości Boga. (podkreślone zaakcentowanie dodane). Dla tego ewangelisty wyraźnie wiara była wprawdzie konieczna, ale nie wystarczająca [do zbawienia]. Trzeba także kochać Boga poprzez prowadzenie życia w posłuszeństwie.
- 2 To jest czasami nazywane „zbawieniem panującego Pana” (po angielsku: Lordship Salvation). W ramach tego poglądu jest nauczane, że aby zostać zbawionym nie należy jedynie uwierzyć Chrystusowi, w celu otrzymania życia wiecznego, lecz także należy okazywać uległość Jego Panowaniu we własnym życiu. Podczas gdy zbawienie panującego Pana zazwyczaj odnosi się do kalwinistów [nie wszystkich], którzy wierzą w zbawienie poprzez wiarę, która działa, to dotyczy także Arminian, którzy wierzą w zbawienie poprzez wiarę plus uczynki.

Zbawcza wiara w centrum uwagi

---

siłą rzeczy prowadzi do odwrócenia się od grzechów i do powierzenia Jemu swego życia. Obydwa te twierdzenia kładą nacisk na to, że odwrócenie się od grzechów i powierzenie swego życia jest konieczne, ażeby uzyskać ostateczne zbawienie. Wersja „zbawienia poprzez wiarę, która działa” może brzmieć znacząco odmiennie aniżeli wiara poprzez wiarę plus uczynki. Jednakże w rzeczywistości jest to inny sposób wyrażania tej samej rzeczy.

- **Zbawienie niezależne od wiary czy uczynków.** Oprócz ewangelii, która wymaga wiary i uczynki, istnieje także ewangelia, która żadnej wiary nie wymaga. To jest ewangelia uniwersalizmu, która naucza, że wszyscy są już zbawieni, lub też ostatecznie będą zbawieni. Według tego poglądu nikt nie spędzi wieczności oddzielony od Boga, nawet ci, którzy nigdy nie uwierzyli w Chrystusa. Ten pogląd może się pojawić wszędzie, nawet pośród bardzo konserwatywnych, ewangelikalnych społeczności. Motyw wydaje się być dobry – odraza co do tego, że ludzie poszliby do piekła – ale takie nauczanie jest w bezpośredniej sprzeczności ze Słowem Bożym. Sposobem na uchronienie ludzi przed wiecznym oddzieleniem od Boga jest głoszenie prawdziwej ewangelii, w którą mogliby uwierzyć i być zbawionym, a nie poprzez zniekształcanie ewangelii.

Biblia jest jedynym wiarygodnym przewodnikiem odnośnie ewangelii

Zrozumienie ewangelii (zbawczego przesłania) nie jest kwestią do rozstrzygnięcia poprzez przeprowadzenie sondażu. Większość rzadko ma rację i to jest szczególnie faktem w odniesieniu do ewangelii. Jezus powiedział:

Wchodźcie przez ciasną bramę. Szeroka bowiem jest brama i przestronna droga, która prowadzi na zatracenie, a wielu jest takich, którzy przez nią wchodzi. Ciasna bowiem jest brama i wąska droga, która prowadzi do życia, a mało jest takich, którzy ją znajdują.

Ew. Mateusza 7:13-14

Jezus jednoznacznie powiedział, że większość ludzi znajduje się na niewłaściwej drodze. Wielu jest na szerokiej drodze. Nieliczni podążają tą wąską drogą. Ewangelia stoi w przeciwieństwie do naszych oczekiwań. Bardzo niewiele rzeczy w życiu otrzymujemy po prostu poprzez uwierzenie. (Prawdę mówiąc nie przychodzi mi na myśl nic innego, aniżeli życie wieczne, które otrzymuje się jedynie poprzez wiarę.) Zatem ewangelia wydaje się być „... głupstwem dla tych, którzy giną...” (1. List do Koryntian 1:18).

Aby zostać zbawionym trzeba się oprzeć impulsowi pójścia za tłumem. Istnieje tylko jeden wiarygodny drogowskaz do duchowej prawdy, i nim jest Biblia.

Kiedy apostoł Paweł przybył do miasta Berea zaczął nauczać w żydowskiej synagodze. Współpodróżnik Pawła, Łukasz, relacjonując to wydarzenie pisze, że Berejczycy „byli szlachetniejsi od tych w Tesalonice, gdyż przyjęli słowo Boże z całą gotowością i codziennie badali Pisma, czy tak się sprawy mają” (Dzieje Apostolskie 17:11).

Każda osoba powinna studiować Pismo Święte, aby sprawdzić, czy ewangelię, którą słyszą jest prawidłowa. My wszyscy powinniśmy być tak jak ci Berejczycy, badać Pisma, ażeby się dowiedzieć, w co należy uwierzyć.

Jedynym warunkiem otrzymania życia wiecznego jest wiara w Chrystusa. Nawet pobieżne czytanie Ewangelii Jana, jedynej księgi w Piśmie, która w swym zamierzeniu jest ewangelii-

Zbawcza wiara w centrum uwagi

zacyjna³, wyraźnie na to wskazuje.

*Zaprawdę, zaprawdę powiadam wam:
Kto wierzy we mnie, ma życie wieczne.*

Ew. Jana 6:47

Kto wierzy w niego, nie będzie potępiony, ale kto nie wierzy, już jest potępiony, bo nie uwierzył w imię jednorodzonego Syna Bożego.

Ew. Jana 3:18

*Zaprawdę, zaprawdę powiadam wam:
Kto słucha mego słowa i wierzy temu, który mnie posłał, ma życie wieczne i nie będzie potępiony, ale przeszedł ze śmierci do życia.*

Ew. Jana 5:24

A każdy, kto żyje i wierzy we mnie, nigdy nie umrze [duchowo]. Czy wierzysz w to?

Ew. Jana 11:26

Biblia jest Słowem Bożym. Jako taka jest ona bez sprzeczności. My możemy być pewni tego, że jeżeli te i inne fragmenty przedstawiają wiarę w Chrystusa jako jedyny warunek do życia wiecznego i uwolnienie od potępienia, to mamy faktycznie do czynienia z prawdą. Nie istnieją żadne inne dodatkowe warunki.

Czym jest wiara w Chrystusa?

Rozpocznijmy od zastanowienia się nad tym, czym jest wiara. Gdy to już ustalimy, to wtedy rozważymy kwestię, czym jest wiara w Chrystusa.

³ Ew. Jana 20:30-31: ³⁰ I wiele innych cudów uczynił Jezus na oczach swoich uczniów, które nie są napisane w tej księdze. ³¹ Lecz te są napisane, **abyście wierzyli, że Jezus jest Chrystusem, Synem Bożym, i abyście wierząc, mieli życie w jego imieniu.**

Wiara jest przekonaniem, że coś jest prawdą

My wszyscy praktykujemy wiarę w jakiejś formie w życiu codziennym. Na przykład większość z nas wierzy, że Jerzy Waszyngton był pierwszym prezydentem Stanów Zjednoczonych, ponieważ uznaliśmy, że dowody na to [przedstawione np. na lekcji w szkole lub w książkach do historii] są przekonujące.

Czy wierzysz w to, że istniejesz? To znaczy, czy jesteś o tym przekonany, że jesteś żywy? Raz spotkałem studenta, który wątpił w swe istnienie i w istnienie czegośkolwiek we wszechświecie. Kusiło mnie, aby go uszczypnąć, ażeby mu dostarczyć namacalnego dowodu! Większość racjonalnych ludzi jest pewna tego, że oni istnieją, co do tego nie mają żadnych wątpliwości. Dowody na to są przytłaczające.

Żona Abrahama, Sara, uwierzyła, że urodzi syna, chociaż od dawna była poza swoim płodnym wiekiem. Bóg jej to przepowiedział: „Przez wiarę także sama Sara, mimo podeszłego wieku, otrzymała moc poczęcia potomstwa i urodziła, gdyż za wiernego [TNP⁴: godnego zaufania] uznała tego, który obiecał.

List do Hebrajczyków 11:11

Dziewięćdziesięcioletnia Sara była pewna tego, że Bóg dotrzyma Swojej obietnicy, i uczy ni to, co przepowiedział. Abraham także był „... pewien [TNP: całkowicie pewnym] tego, że to, co On obiecał, ma moc też uczynić.” (List do Rzymian 4:21). Wiara oznacza bycie przekonanym o prawdzie czegoś – w tym przypadku odnośnie obietnicy tego, że syn się urodzi starzejącej się parze.

Kluczem do uwierzenia w coś jest jakiś dowód przekonujący do tego. Zatem pomimo powszechnego przekonania wiara nie jest rze-

⁴ TNP: Przekład toruński NOWEGO PRZYMIERZA

Zbawcza wiara w centrum uwagi

---

czywiście jakimś wyborem. Nie decyduje się uwierzyć w to, że Jerzy Waszyngton był pierwszym prezydentem, że się istnieje, że dwa plus dwa równa się cztery itd. Podobnie Sara i Abraham nie „zdecydowali się” uwierzyć, że Bóg dotrzyma Swych obietnic danych im odnośnie syna. Kiedy dowody, [relacjonowane fakty], na to, że coś jest prawdą przekonują danego człowieka, to on wtedy wierzy w to. Jeżeli go nie przekonują, to on w to nie wierzy.

Załóżmy, że byłbyś członkiem ławy przysięgłych. Po wysłuchaniu wszystkich przedstawionych dowodów dochodzisz do wniosku, że pozwany jest winny. Czy mógłbyś postanowić, zdecydować o tym, że wierzysz, że on jest niewinny? Oczywiście, że nie. Ty mógłbyś zagłosować, ażeby go nie skazano, ale to byłoby nieszczerym zachowaniem się, przeciwnym do tego, w co uwierzyłeś, o czym się przekonałeś. Jedynym sposobem na to, aby przestać wierzyć lub na odwrót, byłoby postrzeganie zeznań świadków [czy też przedstawionych dowodów, faktów] odmiennie niż dotychczas, byłoby dojście do innego przekonania odnośnie tych dowodów.

Czy to nie oznacza, że dowody mogą nas uwikłać w pułapkę? W pewnym sensie tak. Jednakże dwie różne osoby mogą przyglądać się tym samym dowodom i wyciągnąć z nich odmiennie wnioski, ponieważ mają odmiennie zdanie co do tego, czy przedstawione fakty są wiarygodne. Nami kieruje nasze postrzeganie, nasza ocena dowodów. My wierzymy dowodom które postrzegamy jako prawdę. My nie wierzymy dowodom które postrzegamy jako fałszywe.

Z tego powodu wiara nie jest decyzją. Ona jest przekonaniem, że coś jest prawdą. To jest bardzo ważne, abyśmy to zrozumieli, ponieważ wiele zamieszania odnośnie ewangelii wynika z mylnego wyobrażenia, że my możemy być przekonani, że ewangelia jest prawdą a jednakże nadal można być nie zbawionym aż do

czasu, kiedy zadecydujemy się uwierzyć w nią.

Wiara w Chrystusa jest przekonaniem, że On jest gwarantem życia wiecznego dla każdego wierzącego

Wiara w Chrystusa jest czasami nazywana zbawczą wiarą, ponieważ Biblia naucza, że wszyscy, którzy wierzą w Niego mają życie wieczne. Jest wiele rzeczy, które Jezus obiecał. Kiedy Biblia mówi o „wierze w Chrystusa” to mówi wtedy o wierze w szczególną obietnicę, którą On uczynił. Jezus wyjaśnił tę obietnicę zbawienia swej przyjaciółce Marcie.

Jezus powiedział do niej: „Ja jestem zmartwychwstaniem i życiem. Kto we mnie wierzy, choćby i umarł, będzie żył. *A każdy, kto żyje i wierzy we mnie, nigdy nie umrze . Czy wierzysz w to? *Odpowiedziała mu: Tak, Panie. Ja uwierzyłam, że ty jesteś Chrystusem, Synem Bożym, który miał przyjść na świat.”

Ew. Jana 11:25-27

„Czy wierzysz w to?” zapytanie Jezusa do Marty trafia w sedno ewangelii. Podczas gdy Jezus zapowiedział, obiecał wiele rzeczy w trakcie Swej służby, ta szczególna obietnica jest kluczem do uzyskania życia wiecznego. Jezus twierdzi, że jest „zmartwychwstaniem i życiem”. Ktokolwiek, kto uwierzy w to, wchodzi w posiadanie życia wiecznego, i nigdy nie umrze.

Po pierwsze, odnośnie „zmartwychwstania” gwarantuje On, że „kto we Mnie wierzy, choćby i umarł, będzie żył”. To znaczy, że On zapewnia, gwarantuje fizyczne wskrzeszenie z martwych wszystkim tym, którzy uwierzą w Niego. Z innych fragmentów Pisma Świętego znane jest nam, że zarówno wierzący jak i niewierzący zostaną wskrzeszeni z martwych

Zbawcza wiara w centrum uwagi

(Księga Daniela 12:2⁵; Ew. Jana 5:29⁶; Dz. Apost. 24:15⁷), zatem to musi się odnosić do zmartwychwstania usprawiedliwionych [poprzez wiarę] ludzi, i jest to nazywane pierwszym zmartwychwstaniem (Księga Objawienia 20:5-6⁸). Jezus obiecuje, że śmierć nie powstrzyma wierzącego od fizycznego uczestnictwa w Jego wiecznym królestwie. Wszyscy wierzący będą żyć wiecznie w uwielbionym ciele w królestwie Jezusa.

Zauważmy, że ta obietnica nie zawiera żadnych innych dodatkowych warunków. Wielu dodaje jeszcze coś do tego co Jezus powiedział i kończy się to przeinaczoną ewangelią: „Kto we Mnie wierzy, i odwróci się od swoich grzechów i wytrwa w dobrych uczynkach, choćby i umarł, to będzie żył.” To nie jest to, co Jezus obiecał. Jeżeli dana osoba wierzy w ten zmieniony przekaz to wtedy nie wierzy w to co Jezus powiedział.

Po drugie, odnośnie „życia” zaświadcza On, że „każdy, kto żyje i wierzy we Mnie, nigdy nie umrze.” To jest poparcie w inny sposób tego, co On właśnie powiedział. We wersecie 25 On potwierdził, że fizyczna śmierć nie może powstrzymać wierzącego od fizycznego uczestnictwa we wiecznym królestwie. We wersecie 26 Jezus oświadcza, że żaden wierzący nigdy nie doświadczy duchowej śmierci. Jako „życie”

5 *Księga Daniela 12:2: A wielu z tych, którzy śpią w prochu ziemi, obudzi się, jedni do życia wiecznego, a drudzy ku hańbie i wiecznej pogardzie.*

6 *Ew. Jana 5:29: I ci, którzy dobrze czynili, wyjdą na zmartwychwstanie do życia, ale ci, którzy źle czynili, na zmartwychwstanie na potępienie.*

7 *Dzieje Apostolskie 24:15: Mając nadzieję w Bogu, że będzie zmartwychwstanie, którego i oni oczekują, zarówno sprawiedliwych, jak i niesprawiedliwych.*

8 *Księga Objawienia 20:5-6: ⁵ A inni z umarłych nie ożyli, aż się dopełniło tysiąc lat. To jest pierwsze zmartwychwstanie. ⁶ Błogosławiony i święty ten, kto ma udział w pierwszym zmartwychwstaniu. Nad nimi druga śmierć nie ma władzy, lecz będą kapłanami Boga i Chrystusa i będą z nim królować tysiąc lat.*

Jezus jest gwarantem życia wiecznego. „Każdy, kto żyje i wierzy we Mnie, nigdy nie umrze.” On gwarantuje, że wierzący nigdy nie utraci otrzymanego życia wiecznego. Wszyscy, którzy w Niego uwierzyli są bezpieczni na zawsze [co do tego, gdzie spędzą wieczność].

Niektórzy powiadają: „Tak, On jest dawcą życia wiecznego, jednakże, aby zostać zbawionym więcej jest wymagane aniżeli jedynie wiara. Trzeba Jemu także powierzyć własne życie, odwrócić się od swych grzechów, Jego [publicznie] wyznać, być Mu posłusznym, zostać ochrzczonym itd., itd.” Jeszcze raz, jeżeli dana osoba jest przekonana, że ten przekreślony przekaz jest prawdą, to wtedy ona nie wierzy w to, co Jezus mówi. Jezus dał jasno do zrozumienia, że jedynym warunkiem [do otrzymania życia wiecznego, do zbawienia] jest być przekonanym [o prawdzie], że On gwarantuje wieczne życie tym wszystkim, którzy w Niego uwierzą, w tym celu. Dodając cokolwiek do tego otrzymujemy odmienną ewangelię.

Marta uwierzyła w obietnicę Jezusa. W odpowiedzi na pytanie: „Czy ty wierzysz w to?” odrzekła ona: „Tak Panie, ja uwierzyłam.” I ona kontynuuje poprzez uznanie Jego jako „Chrystusa, Syna Bożego, który miał przyjść na świat.” Ona wiedziała, że Jezus jest Mesjaszem i jako taki On z całą pewnością wypełni Swą obietnicę podarowania jej życia wiecznego, życia, które jest na zawsze zapewnione, dla każdego wierzącego (por. Ew. Jana 20:31³). Marta rozumiała, że nie ma żadnych innych zobowiązań. Ona wiedziała, że posiada życie wieczne, i że ona nigdy go nie straci, ponieważ Jezus, jako Syn Boży, jest wiarygodny.

Apostoł Paweł podsumowuje, w co Marta, i każdy chrześcijanin wierzy, kiedy dochodzą do wiary w Chrystusa:

Lecz dostąpiłem miłosierdzia po to, aby we mnie pierwszym Jezus Chrystus okazał wszelką cierpliwość jako przykład

Zbawcza wiara w centrum uwagi

---

dla tych, którzy mają w Niego uwierzyć ku życiu wiecznemu.

1. List do Tymoteusza 1:16

Aby zostać zbawionym musimy uwierzyć Jezusowi w celu otrzymania od Niego życia wiecznego. Na podstawie Swojej śmierci i zmartwychwstania On zawsze wypełnia Swoje zapewnienie dania życia wiecznego wszystkim tym, którzy uwierzą w Niego, w tym celu.

Marta nie podjęła decyzji uwierzyć w Chrystusa, aby otrzymać życie wieczne. Ona była po prostu przekonana o prawdzie, którą Jezus wypowiedział i w ten sposób ona uwierzyła w Niego, i Jego obietnicę, i zatem w biblijnym sensie.

Wiara w Chrystusa nie eliminuje każdego problemu

Ogromnie mnie zasmuca to, kiedy słyszę, jak niektórzy ewangeliści głoszą niezabawionym, ażeby uwierzyli w Jezusa dla innych korzyści aniżeli życie wieczne. „Uwierz w Jezusa i On uzdrowi twoje podupadłe małżeństwo.” „Uwierz w Niego i On odwróci los twoich finansów.” „Zostań chrześcijaninem i wszystkie twoje depresje znikną.” Osoby, które wierzą w Jezusa w celu lepszego małżeństwa, w celu finansowego dostatku, lub też w celu poprawy poczucia emocjonalnego, nie otrzymują gwarancji wiecznego zbawienia.

Wielu dzisiaj sądzi, że są zbawieni, ponieważ podeszli do mównicy, jak im kazano, i powierzyli swe życie Jezusowi, wierząc w Niego w jakimś innym celu aniżeli wieczne życie. Podczas gdy to jest prawdą, że On może nam pomóc we wszystkich kwestiach naszego życia, to jednakże nie jest obietnicą ewangelii, i pomoc którą On daje nie jest koniecznym ratunkiem, którego oczekujemy. On nie zapewnia szczęśliwego małżeństwa, zdrowia, finansów, czy też uwolnienia od depresji dla każdego wierzącego. Istnieje wiele innych czynników, ani-

żeli wiara w Chrystusa, które mają wpływ na te rzeczy. Jednakże jedynym warunkiem otrzymania życia wiecznego jest wiara w Chrystusa!

Czym zbawcza wiara nie jest

Czasami korzystnie jest przyjrzeć się jakiejś kwestii z punktu widzenia tego czym coś nie jest. To jest szczególnie właściwym podejściem odnośnie zbawczej wiary. W przeciwieństwie do powszechnego zrozumienia żaden z następujących punktów nie jest częścią lub odpowiednikiem zbawczej wiary: wiara w ogólną prawdę biblijną, przyrzeczenie służenia Bogu, modlitwa, podczas ewangelizacji podejść do przodu, żałowanie za swe grzechy, odwrócenie się od swych grzechów, zaproszenie Jezusa do swego serca, wierzenie specjalnym rodzajem wiary, czynienie dobrych uczynków, lub posiadanie wiary z [całego] serca.

Wiara w ogólną prawdę biblijną

Można wierzyć w wiele biblijnych pojęć i nadal rozminąć się z tą jedyną prawdą, która daje zbawienie – prawdą ewangelii. Na przykład można poświadczać boskość Jezusa, Jego narodzenie z dziewicy, czy Jego fizyczne zmartwychwstanie [jak to na przykład także Katolicy czy Prawosławni czynią], i mimo to nie wierzyć w obietnicę Jezusa, że On podaruje hojnie danej osobie wieczne życie, jeżeli dana osoba jedynie uwierzy Mu w tym celu. Istnieje tylko jedna prawda która zbawia: Zapewnienie Jezusa, że każdy, kto uwierzy w Niego w celu otrzymania życia wiecznego, to życie wtedy posiada, na zawsze.

Przyrzeczenie służenia Bogu

Obietnice, przyrzeczenia! Prawie każde dziecko, które uczestniczyło w obozie chrześcijańskim czyniło jakiś rodzaj obietnicy, zobowiązania przy ognisku obozowym. Gdyby

Zbawcza wiara w centrum uwagi

---

wszyscy młodzi ludzie, którzy obiecali zostać misjonarzami, nimi rzeczywiście zostali, to nigdy by nie zabrakło pracowników na polu misyjnym na całym świecie. Wielu przyrzekało służyć Bogu w nadziei, że ich zobowiązanie w jakiś sposób pobudziłoby Boga do tego, aby ich zbawić. Ponieważ jest możliwym szczerze obiecać służbę dla Boga, a jednakże nie być przekonanym, że Jezus daje za darmo życie wieczne wszystkim tym, którzy jedynie wierzą w Niego, takie zobowiązanie nie jest niepodważalnym wskaźnikiem zbawczej wiary. (Wielu członków różnych sekt także są oddani, zobowiązani sprawie). Ślubowanie, obiecywanie służenia Bogu w nadziei uzyskania zbawienia w rzeczywistości może się stać przeszkodą, ponieważ aby zostać zbawionym dana osoba musi uwierzyć jedynie w Chrystusa, w celu uzyskania życia wiecznego, a nie Chrystus plus zobowiązanie, oddanie.

Modlitwa

Bardzo popularną techniką ewangelizacyjną jest dzisiaj poproszenie niewierzących, ażeby się pomodlili w celu stania się chrześcijanami. Jednakże nie istnieje żaden biblijny przykład kogokolwiek i kiedykolwiek modlącego się tak, aby zostać zbawionym [uzyskać życie wieczne]. Ani Jezus ani którykolwiek z apostołów, którzy są wymienieni w Biblii, nigdy nie prowadzili za pomocą [wspólnej] modlitwy kogokolwiek do zbawienia. Dana osoba jest zbawiana poprzez uwierzenie w Chrystusa w celu życia wiecznego, a nie poprzez modlitwę.⁹

---

9 Jeżeli dana osoba uwierzy w ewangelię w momencie gdy ona modli się, to ona jest wtedy zbawiona [otrzymuje i posiada życie wieczne]. Jednakże to nie jest dobrym pomysłem poprosić jakąś osobę, ażeby się pomodliła o coś, w co jeszcze nie wierzy. A jeżeli już wierzy w to, to wtedy jest już także zbawiona, bez modlitwy.

Podczas ewangelizacji podejść do przodu

Poproszenie niewierzących, aby podeszli do przodu – przeszli między ławkami lub podeszli do przodu audytorium – ażeby zostać zbawionym, jest inną popularną praktyką ewangelizacyjną nie posiadającą biblijnego precedensu. Dana osoba może stać przed innymi w całej swej szczerości i z ogromnym pragnieniem bycia zbawionym a jednakże powrócić na swoje miejsce bez uwierzenia w Chrystusa w celu otrzymania życia wiecznego. Takie podejście do przodu audytorium nie zbawi nikogo. Jedynie wiara w Chrystusa zbawi.¹⁰

Żałowanie za własne grzechy

Popularna piosenka z poprzednich lat zawierała zwrot „cry me a river” (‘nie popłacz się’). Można rzeczywiście przełać wiele łez, ogromnie żałować za swoje grzechy, a jednak nie wierzyć w Chrystusa w celu otrzymania życia wiecznego. Żadna ilość cierpienia z powodu własnych grzechów nie może otworzyć drogi do spędzenia wieczności z Panem Bogiem. Jedynie uwierzenie samemu Chrystusowi w Jego obietnicę może to spowodować.

Rozpoznanie własnego stanu grzeszności wskazuje danej osobie, że potrzebuje Zbawiciela, i to przyznawanie się do tego może się zakończyć przelewem łez. Ale obecność czy też brak łez nie jest sednem sprawy. Nigdzie Biblia nie mówi o tym, że żałowanie za swoje grzechy jest warunkiem życia wiecznego. Istnieje tylko jeden wymóg: uwierzenie, że Jezus jest Gwa-

---

10 Oczywiście, jeżeli dana osoba podejdzie naprzód i doradca zostaje użyty przez Boga, aby przekonać tę osobę, że Jezus gwarantuje wieczne życie wszystkim, którzy w Niego uwierzą, to ta osoba w końcu będzie zbawiona. Jednakże podejście naprzód nie jest warunkiem koniecznym, tak jak nie jest konieczne w ogóle przyjście do kościoła w tym celu. Dana osoba może zostać zbawiona w szkole, w pracy, w samochodzie, w okopie, na boisku koszykówki, czy gdziekolwiek, czy to z, czy bez kaznodziei albo przejścia pomiędzy ławkami w audytorium.

Zbawcza wiara w centrum uwagi

---

ranem wiecznego życia dla tych wszystkich, którzy po prostu uwierzą w Niego.

Odwroćcie się od swych grzechów

Czy ktoś może doznać radykalnej zmiany w swym życiu bez uwierzenia w ewangelię, w zbawcze przesłanie? Ależ tak. Często na przykład niewierzący alkoholicy przestają się upijać. Moralna poprawa jest na pewno możliwa. I to jest dobrą rzeczą uczynić w tym sensie, że jest zawsze korzystnie postępować we własnym życiu według wskazówek bożych, czy się jest, czy też nie, chrześcijaninem. Jednakże moralna poprawa nie zbawi nikogo.

Tak naprawdę, jeżeli ktoś uważa, że odwrócenie się od grzechów jest warunkiem do zbawienia, to ich wiara w moralną poprawę może w rzeczywistości uniemożliwić zostanie zbawionym. Ażeby być zbawionym dana osoba musi uwierzyć, że Jezus gwarantuje wieczne życie wszystkim, którzy wierzą w Niego.

Zaproszenie Jezusa do swego serca

Inny bardzo częsty i nieszczęśliwy ewangelizacyjny apel wzywa ludzi, ażeby zaprosili Jezusa do swych serc w celu uzyskania zbawienia. Problemem tutaj jest to, że oni mogą zapraszać Jezusa do swych serc a jednak nie wierzyć w Niego w celu otrzymania życia wiecznego.¹¹

Niektóre osoby zapraszały Jezusa do swych serc setki razy. Kiedykolwiek wątpią w skutecz-

---

11 W moich początkowych czasach ewangelizowania używałem tego apelu. Pamiętam, jak pewien student na moim uniwersytecie zaprosił Chrystusa do swego życia. Dałem mu trochę materiałów do czytania i umówiłem się z nim na spotkanie następnego dnia. Kiedy spotkaliśmy się na uzupełniającą rozmowę, on powiedział mi, że ten materiał, który mu dałem do czytania twierdził, że Jezus jest jedyną drogą do Boga, ale że on nie wierzy w to. „Naprawdę?” odrzekłem, „To dlaczego zaprosiłeś Jezusa do swego serca?” On odpowiedział, że on był wyznawcą religii Bahai i że on zaprosił Jezusa do swego serca, ponieważ on pragnął mieć wszystkich proroków w swym sercu.

ność tego, co uczynili (nie bez kozery), to oni po prostu wystosowują to zaproszenie ponownie, myśląc: może ja nie zaprosiłem Go wystarczająco szczerze ostatnim razem.¹² Jezus wchodzi w życie danej osoby w tym momencie, kiedy ona uwierzy w Niego w celu otrzymania wiecznego życia, a nie poprzez jakiś rytuał zapraszania.

Wierzenie specjalnym rodzajem wiary

Niektórzy pastory dzisiaj nauczają, że zbawcza wiara jest odmienna od codziennej wiary. To jednakże nie jest prawdą. Wszelaka wiara czy też wierzenie jest przekonaniem o prawdziwości jakiegoś twierdzenia, jakiejś wypowiedzi. Co czyni zbawczą wiarę tym, że ona zbawia, to nie wyjątkowość tej wiary, lecz przedmiot wiary [czyli osoba i jej obietnice spełnienia czegoś]. Zbawcza wiara prowadzi bezpośrednio do wiecznego zbawienia, ponieważ ona zawiera wiarę [przekonanie o prawdzie] we właściwy przedmiot: gwarancję, zapewnienie życia [wiecznego] uczynioną przez Jezusa Chrystusa daną każdemu wierzącemu w Niego.

Czynienie dobrych uczynków

Zbawcza wiara nie powinna być mylona z czynieniem dobrych uczynków. W swym zapale w nawoływaniu ludzi do pobożności niektórzy pastory i teologowie dzisiaj mieszają te dwie rzeczy.

Pragnienie pobożności jest godne podziwu. Jednakże to nie jest prawdą, że aby uwierzyć w Chrystusa w celu osiągnięcia wiecznego życia trzeba także czynić dobre rzeczy i porzucić złe

12 Oczywiście to podejście jest daremne. Za każdym razem, kiedy dana osoba ma wątpliwości, i zaprasza Jezusa „po raz ostatni”, to wtedy staje się to coraz trudniejsze do uczynienia w szczerzy sposób następnym razem, ponieważ to zaczyna jawić się obłudne. Jedynym sposobem bycia pewnym tego, że Chrystus jest w twoim życiu i że ty masz pewne życie wieczne jest uwierzenie w obietnicę Jezusa, że wszyscy, którzy po prostu uwierzą w Niego posiadają wieczne życie.

Zbawcza wiara w centrum uwagi

---

uczynki. Uczynki nie mają miejsca w zbawczej wierze. Zbawcza wiara jest oparta wyłącznie na tym, co Pan Jezus już uczynił i co zapewnił jeszcze dla nas uczynić. Ona nie jest nawet w najmniejszym stopniu oparta na tym, co my moglibyśmy uczynić dla Niego.

Dobry łotr na krzyżu był okropnym grzesznikiem, który był tuż przed śmiercią. Tylko parę godzin życia mu pozostało. On nie mógł zaofiarować Jezusowi jakiegoś dobrego uczynki, jakąś służbę, jakąś moralną poprawę. On mógł tylko uwierzyć w Niego, i to on uczynił. Mimo iż sami uczniowie Jezusa byli przygnębieni, i utracili wiarę w Jego powrót aby ustanowić Swe królestwo, łotr odważnie powiedział:

Panie, wspomnij na mnie, gdy przyjdiesz do swego królestwa.

Ew. Łukasza 23:42

Odpowiedź Jezusa pokazuje jak ewangelia nie jest powiązana z jakimikolwiek kosztami, jest darmowa dla wszystkich, którzy uwierzyli w Niego:

Zaprawdę powiadam ci: Dziś będziesz ze mną w raju.

Ew. Łukasz 23:43

Wiara rozumu, wiara z serca, i igraszki w umyśle

Jak można kogoś przekonać, że zbawcza wiara nie byłaby jedynie wiarą w ewangelię, ale że ona także zawierałaby powierzenie się [Chrystusowi], odwrócenie od grzechów, wytrwanie w posłuszeństwie i temu podobne kwestie? Ponieważ nie istnieje żaden fragment w Piśmie Świętym, który by stwierdzał, że zbawcza wiara jest czymś innym jak tylko uwierzeniem w ewangelię, to zatem jest to raczej trudnym przedsięwzięciem udowodnienia takiego poglą-

du na podstawie Biblii.

Najlepszym sposobem sprzedania tej myśli, że zbawcza wiara zawiera wszystko możliwe, jest poprzez używanie tak negatywnych zwrotów jak intelektualna wiara, czy wiara zrozumienia (wiara w głowie). Niektórzy kaznodzieje i nauczyciele mówią ludziom, że jedynie uwierzenie faktom ewangelii jest intelektualną wiarą lub wiarą rozumu [umysłu]. A następnie opowiadają się za pojęciem, że Biblia naucza, że wiara, która naprawdę zbawia, jest wiarą z serca.

Wiara z serca może zawierać prawie wszystko. Jednakże wiara z serca wnosi potencjalne problemy. Jak daleko musi nastąpić powierzenie [oddanie] się [Jezusowi], odwrócenie się od grzechów, posłuszeństwo, i temu podobne, kiedy zostaje już wystarczający punkt osiągnięty, [aby być uważanym za zbawionego, „czuć się” zbawionym]? Biblijne świadectwo wskazuje wyraźnie, że ta domniemana różnica pomiędzy wiarą rozumu [w głowie] a wiarą z serca jest w rzeczywistości tylko zabawą umysłu, mentalnymi igraszkami.

Po pierwsze, Pismo Święte nigdy nie odnosi się do głowy jako do źródła myślenia i uczuć. Ponadto słowo głowa nigdy w Biblii nie jest kojarzone z wiarą.

Po drugie, dwa pozostałe słowa, serce i umysł, są używane w Piśmie wymiennie. Obydwa odnoszą się do swego własnego wnętrza, gdzie odbywa się myślenie i wiara i uczucia.

Po trzecie, umysł nie jest postrzegany w Piśmie jako mniej wartościowy aniżeli serce. W jednym z najbardziej znanych wersetów w Biblii Paweł nawołuje wierzących w Rzymie: „... *przemieńcie się przez odnowienie waszego umysłu* ...”, (List do Rzymian 12:2). Podobnie nakłaniał wierzących w Efezie: „... *odnowić się w duchu waszego umysłu*” (List do Efezjan 4:23). Paweł mówił do korynckich wierzących, że posiadają „... *umysł Chrystusa*” (Pierwszy List do

Zbawcza wiara w centrum uwagi

Koryntian 2:16). Łukasz powiedział, że Pan Jezus „wtedy otworzył ich umysły, żeby rozumieli Pisma” to znaczy staro-testamentowe księgi, odnośnie Jego zmartwychwstania (Ew. Łukasza 24:45).

Po czwarte, podczas gdy słowa wiara i uwierzyć pojawiają się około 450 razy w Biblii, tylko niewiele fragmentów podaje, gdzie ta wiara się odbywa.¹³ Te fragmenty mówią o wierze tak, jakby czytelnik Pisma wiedział, co to znaczy i

¹³ W jednym fragmencie, w liście do Rzymian 10:9-10, jest mowa o „uwierzeniu w swoim sercu”. To jest przedstawiane w przeciwieństwie do „ustami wyznaje się”. Pierwsze wyrażenie dotyczy wnętrza [osoby]; drugie wyrażenie zewnątrz. Pierwsze jest jedynie poprzez wiarę, to drugie zawiera uczynki. „Ustami wyznawanie Pana Jezusa” jest działaniem, które zawiera oddanie się, posłuszeństwo, i odwrócenie się od grzechów, a nie „wierzeniem w własnej głowie, że Bóg wskrzesił Go z martwych”.

Także wiara we własnym sercu nie jest jakimś specjalnym rodzajem wiary, która mogłaby rzeczywiście być nazwana wiarą w sercu. Paweł jedynie wskazuje, że zbawcza wiara odbywa się wewnętrznie, w przeciwieństwie do wyznania Chrystusa w słowie i czynie, co się odbywa zewnątrz.

List do Rzymian 10:9-10: ⁹ *Jeśli ustami wyznasz Pana Jezusa i uwierzysz w swoim sercu, że Bóg wskrzesił go z martwych, będziesz zbawiony.* ¹⁰ *Sercem bowiem wierzy się ku sprawiedliwości, a ustami wyznaje się ku zbawieniu.*

Ten fragment w liście do Rzymian 10:9-10 zajmuje się zbawieniem od gniewu Bożego, zarówno odnośnie wieczności jak i terażniejszości. Uwierzenie w ewangelię jest warunkiem uniknięcia gniewu Bożego we wieczności (‘sercem bowiem wierzy się ku sprawiedliwości’ – wszyscy prawi, sprawiedliwi ludzie idą do nieba; zatem, jedynym sposobem uniknięcia wiekuistego gniewu Bożego jest wiara w Chrystusa). Wyznanie Chrystusa jest warunkiem uniknięcia gniewu Bożego tu i teraz (‘ustami wyznaje się ku zbawieniu [od doczesnego gniewu Bożego]’).

Cztery inne fragmenty, z których żaden nie zajmuje się zbawczą wiarą, sygnalizują pośrednio, że wiara odbywa się w sercu (Ew. Marka 11:23; 16:14; Ew. Łukasza 8:12; 24:25). Jednakże w każdym z tych wersetów kwestią jest jedynie to, że wiara odbywa się wewnętrznie. I, jak już zaobserwowaliśmy, w ostatnim z tych fragmentów wiara w sercu jest utożsamiana z

gdzie się to odbywa.

Uwierzenie w Chrystusa jest jedynym warunkiem do otrzymania życia wiecznego. Nie istnieje taka rzecz, jak specjalne rodzaje wiary nazywane wiarą z serca, czy wiarą rozumu, czy wiarą w głowie. Zbawcza wiara nie zawiera oddania swego życia Chrystusowi, obowiązku posłuszeństwa, czy odwrócenie się od grzechów. Ona jest jedynie przekonaniem, że Jezus mówi o prawdzie, kiedy On oświadcza:

*Zaprawdę, zaprawdę powiadam wam:
Kto wierzy we Mnie, ma życie wieczne.*

Ew. Jana 6:47

Nie ma żadnego dodatkowego kroku

Wiele osób mających dobre intencje nie-umyślnie wprowadza sporo zamieszania, kiedy czasami wypowiadają coś podobnego: „Czy wierzysz, że Jezus, poprzez Swą śmierć i zmartwychwstanie, daje jako dar wieczne życie wszystkim, którzy wierzą w Niego? Świetnie! A teraz czy chciałbyś Mu zaufać?”

To dwustopniowe podejście do zbawczej wiary jest mylące. Jak osoba, która już wierzy w

wiarą w umyśle [na co wyraźnie wskazuje już przedstawiony uprzednio w głównym tekście werset Ew. Łukasza 24:45 odnośnie otworzenia umysłów].

Ew. Marka 11:23: *Bo zaprawdę powiadam wam, że kto powie tej górze: Podnieś się i rzuć się w morze, a nie zwątpi w swoim sercu, lecz będzie wierzył, że stanie się to, co mówi – spełni się mu, cokolwiek powie.*

Ew. Marka 16:14: *Na koniec ukazał się jedenastu, gdy siedzieli za stołem, i wyrzucił im ich niewiarę i zatawardzałość serca, że nie wierzyli tym, którzy go widzieli wskrzeszonego.*

Ew. Łukasza 8:12: *Tymi przy drodze są ci, którzy słuchają; potem przychodzi diabeł i zabiera słowo z ich serca, aby nie uwierzyli i nie zostali zbawieni.*

Ew. Łukasza 24:25: *Wtedy on powiedział do nich: O głupi i serca nieskorego do wierzenia we wszystko, co powiedzieli prorocy!*

Zbawcza wiara w centrum uwagi

---

coś może zdecydować się położyć ufność w to? Powiedzmy, jako przykład, że ty wierzysz, że Jezus jest Bogiem. Czy musisz także postanowić zaufać w Jego boskość ażeby rzeczywiście wierzyć w to? Oczywiście, że nie. Wierzysz w boskość Jezusa, jeżeli dowody odnośnie tego cię przekonywują, że On istotnie jest Drugą Osobą Trójcy Świętej. W to co wierzysz, temu też ufasz, że jest prawdą.

Dokładnie tak samo to wygląda z ewangelią [ze zbawczym przesłaniem]. Jeżeli wierzysz w nią, to jesteś zbawiony. Jezus to gwarantuje, zapewnia.

Czasami ta domniemana różnica jest ilustrowana za pomocą krzesła i wiary w jego możliwość do utrzymania kogoś. To jest przedstawiane w następujący sposób:

„Czy wierzysz, że to krzesło udźwignie cię, jeżeli na nim usiądziesz?”

„Tak, wierzę w to.”

„Dobrze, to proszę usiąść.”

„Nie, ja nie uczynię tego.”

„Zatem ty w rzeczywistości nie wierzysz, że to krzesło cię udźwignie, bowiem aby naprawdę w to wierzyć musisz zaufać, że ono cię udźwignie. A ty ufasz temu tylko wtedy, kiedy usiądziesz.”

Ta ilustracja jest w oczywisty sposób niewłaściwa, zakłamana. Tylko masochista usiadłby na krześle, co do którego on „rzeczywiście nie wierzył”, że go udźwignie. Dana osoba siada na krześle, ponieważ ona już wierzy w to, że ono jest niezawodne, a nie siada na nim w celu uwierzenia że nim jest.

Jedynym warunkiem otrzymania życia wiecznego jest wiara w Chrystusa w tym celu. Kiedy to dana osoba uczyniła, to posiada wieczne życie. Nie ma potrzeby dalszych koniecznych dodatkowych kroków.

Tak, wiara w ewangelię jest wystarczająca!

Zbawcza wiara oznacza uwierzenie w ewangelię, uwierzenie jedynie w Chrystusa w celu otrzymania życia wiecznego. Nic innego nie jest zbawczą wiarą. Nie tylko jest wystarczające uwierzenie ewangelii, ale to jest także jedyna droga do zbawienia. Jezus zapewnia wieczne życie wszystkim, którzy uwierzą w Niego, w celu otrzymania tego życia. Czy wierzysz w to?

Wszystkie cytaty biblijne pochodzą z *Uwspółcześnionej Biblii Gdańskiej*, www.wrotanadziei.org, jeżeli w tekście nie oznaczone inaczej; Pobrane z: www.bible.com/pl
TNP: Przekład toruński NOWEGO PRZYMIERZA, <https://swch.pl/tnp/tnp.pdf>

Z reguły wyjaśnienia w kwadratowych klamrach [...] są dodane przez tłumacza lub korektora.

Artykuł zaczerpnięty za pozwoleniem z tej strony internetowej:

www.faithalone.org/tracts/saving-faith-in-focus

Tytuł oryginału: „**Saving Faith in Focus**“, Robert N. Wilkin, Grace Evangelical Society, www.faithalone.org

Strona internetowa, także po polsku:

www.glaube-allein.info/PL

<https://faithalone.org/category/jedynie-wiara/>

Telegram: https://t.me/jedynie_wiara (.../jedynie_wiara)

Przekład, korekta oraz skład: Jan Marek i Anna Kopytek

Wydanie: 2022.11.19